

ที่ พร ๐๐๒๓.๓/ว ๑๙/๐

ถึง สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ ทุกอำเภอ และสำนักงานเทศบาลเมืองแพร่

ด้วยสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดแพร่ ได้รับแจ้งจากศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง จังหวัดแพร่ หน่วยงานในสังกัดกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาสังคมและการสังคมสงเคราะห์ รวมถึงให้การคุ้มครอง ส่งเสริมสิทธิ และให้การบริการสังคมแก่กลุ่มเป้าหมายที่ประสบปัญหาความเดือดร้อนเพราะสาเหตุหัวหน้าครอบครัวตาย ถูกทอดทิ้ง สาบสูญ หรือต้องโทษจำคุก เจ็บป่วยร้ายแรงไม่สามารถประกอบอาชีพได้ ประสบภาวะยากลำบาก ในการดำรงชีพ และไม่สามารถดูแลครอบครัวได้ เพื่อให้การช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายเป็นไปตามระเบียบกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง พ.ศ. ๒๕๕๒ และพระราชบัญญัติคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง พ.ศ. ๒๕๕๗ และพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙

ดังนั้น เพื่อให้การจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานด้านการพัฒนา และพิจารณาให้การช่วยเหลือกับกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงขอให้ผู้บริหาร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำนวยความสะดวกและดำเนินการสำรวจข้อมูลผู้ประสบปัญหาทางสังคมในพื้นที่ โดยแยกประเภทตามแบบสำรวจข้อมูลฯ และจัดส่งข้อมูลดังกล่าวให้ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัดแพร่โดยตรง ทาง E-mail : phrae_pcd@dssdw.go.th ภายในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ผู้ประสานงาน นางสาวเพ็ญวลี ศรีโพธิ์ ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่พัฒนาสังคมปฏิบัติงาน โทร. ๐๘๒ ๔๑๖๖๓๙๓ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาพร้อมนี้ สำหรับสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอขอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่ดำเนินการ เรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น
โทร. ๐-๕๔๕๓-๔๑๑๙ ต่อ ๓๐๖

แบบสำรวจข้อมูลผู้ประสบปัญหาทางสังคมพื้นที่จังหวัดแพร่
ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัดแพร่

ประจำปีงบประมาณ 2567

พื้นที่	ประเภท/จำนวน ผู้ประสบปัญหาทางสังคม (คน)											
	ยากจน ไร้ที่พึ่ง	ไม่มีที่อยู่ อาศัย เป็นของ ตนเอง	อาศัยอยู่ใน พื้นที่ สาธารณะ	ไร้สัญชาติ	ไม่มีสถานะ ทาง ทะเบียน ราษฎร	ขอทาน	เด็ก	ผู้สูงอายุ	คนพิการ	ผู้ติดเชื้อเอชไอวี	จิตเวช	ว่างงาน
๑๓.												
ตำบล.....												
รวมทั้งสิ้น (คน)												

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน

(.....)

ตำแหน่ง..... / ๑๑ ๐๓๐ -

เบอร์โทรศัพท์.....

คำนิยามผู้ประสบปัญหาทางสังคมแต่ละประเภท

1. ยากจนไร้ที่พึ่ง หมายถึง ผู้ที่มีรายได้ประมาณ 2,000 กว่าบาทต่อเดือน หรือปีละไม่เกิน 30,000 บาท บุคคลผู้ปราศจากทรัพย์สินหรือสิ่งของหรือรายได้สำหรับยังชีพ ไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ และให้รวมถึงบุคคลที่อยู่ในสภาวะยากลำบากและไม่อาจพึ่งพาบุคคลอื่นได้
2. ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง หมายถึง ไร้ที่อยู่ หรือผู้ที่ไม่สามารถหาที่อยู่เป็นของตัวเองได้ อาศัยอยู่กับผู้อื่น อยู่บ้านเช่า
3. อาศัยอยู่ในพื้นที่สาธารณะ หมายถึง ผู้ใช้ชีวิตในที่สาธารณะ เช่น สวนสาธารณะ สถานีรถไฟ สถานีขนส่ง วัด ศาลา เป็นต้น
4. บุคคลไร้สัญชาติ หมายถึง บุคคลที่รัฐไทยรับฟังว่า ยังพิสูจน์สถานะทางกฎหมายว่าด้วยสิทธิในสัญชาติไม่ได้ หรือพิสูจน์ได้แล้วว่า เป็นคนต่างด้าวก็ยังส่งกลับประเทศต้นทางไม่ได้
5. บุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร หมายถึง บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแต่ไม่มีรายการในทะเบียนบ้าน (ท.ร.13 และ ท.ร.14) เนื่องจากไม่ปรากฏหลักฐานยืนยันถิ่นกำเนิด หรือประวัติของบุคคล หรือหลักฐานไม่เพียงพอที่นายทะเบียนจะพิจารณาเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้าน ทั้งนี้ไม่รวมถึงคนต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยมิชอบด้วยกฎหมายที่ไม่อยู่ในความควบคุมของทางราชการ หรือรัฐไม่มีนโยบายผ่อนผันให้อาศัยอยู่ในราชอาณาจักรเป็นพิเศษ
6. ขอดทาน หมายถึง การขอเงินหรือทรัพย์สินจากผู้อื่นเพื่อเลี้ยงชีพ การขอดทานด้วยการกระทำ เพื่อให้ผู้อื่นเกิดความสงสารและสงเงินหรือทรัพย์สินให้ ซึ่งการกระทำดังกล่าวมิได้เป็นการแสดงความสามารถ การขอกันฉันทิมิตร แสดงให้ผู้อื่นเห็นถึงความพิการ ความเจ็บป่วย มีบาดแผล หรือเป็นโรคเรื้อรัง นำเด็ก สตรีมีครรภ์ คนชรา คนพิการ คนเจ็บป่วย มีบาดแผลหรือเป็นโรคเรื้อรังมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อให้ผู้อื่นเกิดความสงสารและสงมอบเงินหรือทรัพย์สินให้ แสร้งทำเป็นพิการ เจ็บป่วย มีบาดแผลหรือเป็นโรคเรื้อรัง การใช้สัตว์ไม่ว่าจะเป็นปกติ พิกัด เจ็บป่วย มีบาดแผล หรือเป็นโรคเรื้อรังเพื่อให้ผู้อื่นเกิดความสงสาร โดยมีเจตนาใช้สัตว์นั้นเป็นเครื่องมือในการขอดทาน
7. เด็ก หมายถึง เด็กซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย อายุไม่เกิน ๑๘ ปี หรือที่อยู่ในระหว่างการศึกษา ต้องมีอายุไม่เกิน ๒๐ ปีบริบูรณ์ โดยเข้าหลักเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้
 1. เป็นเด็กกำพร้า อนาคตา ซึ่งไม่มีผู้ปกครอง
 2. เป็นเด็กพิการทางร่างกาย สมองและปัญญา หรือจิตใจ
 3. เป็นเด็กที่บิดามารดา หรือเฉพาะบิดา หรือมารดา หรือผู้ปกครองประสบภาวะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ถูกจำคุก กักขัง พิกัดและทุพพลภาพ ป่วยทางร่างกายหรือจิตใจ ไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงครอบครัวตามควรแก่อัตภาพได้
 4. เป็นเด็กที่เกิดนอกสมรส
 5. เด็กที่อยู่ในครอบครัวยากจนขาดแคลน ไม่สามารถให้การเลี้ยงดูและการศึกษาแก่เด็กที่อยู่ในความอุปการะตามควรแก่อัตภาพได้ ครอบครัวประสบปัญหาความเดือดร้อน ซึ่งเกี่ยวเนื่องถึงตัวเด็กโดยเฉพาะอันเป็นการกระทบกระเทือนต่อสวัสดิภาพของเด็ก

8. ผู้สูงอายุ หมายถึง ผู้สูงอายุที่ประสบความเดือดร้อน “ประสบความเดือดร้อน” หมายความว่า ถูกทารุณกรรม ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ด้วยกฎหมาย ถูกทอดทิ้ง ประสบปัญหาด้านครอบครัว ด้านที่พักอาศัย อาหารและเครื่องนุ่งห่ม
9. คนพิการ หมายถึง คนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ 7 ประเภท ได้แก่
 1. ความพิการทางการเห็น
 2. ความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย
 3. ความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย
 4. ความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม
 5. ความพิการทางสติปัญญา
 6. ความพิการทางการเรียนรู้
 7. ความพิการทางออทิสติก
10. ผู้ติดเชื้อเอชไอวี หมายถึง ผู้ที่ได้รับการรับรองและวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นผู้ป่วยโรคเอดส์**
**ต้องวินิจฉัยว่าเป็นผู้ป่วยโรคเอดส์เท่านั้น (ผู้ติดเชื้อ HIV หรือภูมิคุ้มกันบกพร่อง ไม่ถือว่าเป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวี)
11. จิตเวช หมายถึง บุคคลที่มีอาการทางจิตใจหรือพฤติกรรมที่ทำให้ผู้ป่วยมีความบกพร่องในกิจกรรมต่างๆ หรือเกิดความทุกข์ทรมาน ได้รับการรักษาหรือรับประทานยาอย่างต่อเนื่องจากโรงพยาบาล หรือยังไม่ได้รับการรักษาแต่มีอาการแสดงออกอย่างชัดเจน
12. ว่างาน หมายถึง ไม่มีอาชีพ ตกงาน